

muligt. Det andet Punkt, en bedre Kontrol med Børneopdragelsesanstalterne, vilde ogsaa være et stort Fremskridt. Jeg vil paa mit Partis Vegne slutte mig til den ærede Ordfører for Forespørgerne, takke ham for, at Spørgsmaalet er blevet rejst, og med ham opfordre det høje Ministerium til at tage sig af denne Sag; saaledes at vi, selv om vi ikke naa til en endelig Løsning, dog naa til en Paabegyndelse af Spørgsmaalets Løsning. Dersom saadanne Forslag maatte gaa nogenlunde i den Retning, som Kommissionsbetænkningen peger paa, ville vi sætte al vor Kraft ind paa at bidrage til Løsningen af denne Opgave. Jeg skal slutte med ogsaa at opfordre Ministeriet til at tage denne Sag op til Behandling i en saa nær Fremtid, som mulig.

Ellinger: Det Spørgsmaal, som i Dag foreligger for det høje Ting, erkendes jo sikkert fra alle Sider for at være et Samfundsspørgsmaal af allerstørste Betydning, og jeg kan henholde mig til den foregaaende Taler, naar han bragte de ærede Forespørgere en Tak for, at denne Sag er bleven bragt frem her i Tinget, og jeg skal ogsaa paa det Partis Vegne, hvortil jeg hører, udtale vor Sympati for Foranstaltninger, der i store Træk gaa i den Retning, som Forespørgerne have tænkt sig. Ogsaa vi anerkende fuldt ud, at trods al den Betydning, Arveligheden kan have, ere dog i første Instans — saaledes skønner jeg i alt Fald — de Omgivelser, som et Menneske lever under som Barn, det, som har den største Indflydelse paa hans Udvikling. Jeg kan derfor give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at lige over for Børns Forseelser er det i Reglen ikke Straf, der er det rette, det er Opdragelse, der trænges til. Den ærede Ordfører anførte en hel Del Vidnesbyrd fra Statistikken. Statistikken kan jo sige meget, men Statistikken er ikke tilstrækkelig. Vi vide alle, at naar der f. Eks. her i Kjøbenhavn i Løbet af et Aar tiltales omtrent 500 Børn, er det i Virkeligheden kun den allermindste Del af Forbrydelserne, der kommer til Politiets Kundskab. Ogsaa jeg vil som den ærede Ordfører udtale min Glæde over, at der fra Dommer-

nes Side i de fleste Tilfælde vises den største Læmfældighed over for saadanne Børn, men jeg er ogsaa enig i, at det er saare betemeligt nu eller i ikke for fjern Fremtid at skride til en Forandring i Straffelovens Bestemmelser, hvor disse skulle anvendes paa Børn, saaledes f. Eks. at skride til en Forandring med Hensyn til den kriminelle Lavalder, som det ærede Medlem bragte paa Tale. Naar man med Sikkerhed kan sige, at i mange Tilfælde er det ikke Straf, der trænges til, men Opdragelse, vidner derom ikke alene en Mængde Dommere, men vi have ogsaa selv høstet Erfaring om, at saaledes er det, og vi kunne navnlig høste sørgelige Erfaringer i de store Byer, f. Eks. Kjøbenhavn, sørgelige Erfaringer for, hvor vanartede Børn ere, selv om de ikke komme ind under Politiets Omraade. Den, som vil sætte sig nøjere ind i denne Sag, behøver blot at foretage Vandringer i saadanne Kvarterer, hvor der kun er Rigdom paa Børn, men Fattigdom paa alt andet, og man vil, naar man har gjort det, have erfaret, hvilken høj Grad af Umoralitet og andre Gyseligheder der kan være til Stede hos Børn, og vi kunne vel alle være enige om, at over for saadanne kan ikke Straf hjælpe, men kun Opdragelse. Det, der nu er Spørgsmaal om, naar der skal lovgives paa dette Omraade, er for det første de Punkter, som nylig ere omtalte, nemlig Forandringer i Straffeloven, og Forandringer med Hensyn til den kriminelle Lavalder, dernæst ogsaa disse to Hovedting: Statens Ret til at gribe ind over for Forældre eller andre Værger, under hvis Varetægt Børnene lide Vanrøgt, og dernæst, hvorledes Samfundet skal bære sig ad med disse Børn. Der kan jeg ogsaa slutte mig til den ærede Ordfører for Forespørgerne, naar han udviklede, at man altid maa tage et stort Hensyn til Forældrenes Myndighed, og at man skal gaa varsomt frem over for Forældrene. Men jeg antager ogsaa, at vi ere enige deri, at der kommer et Punkt, hvor Samfundet, som ikke alene har dette Hensyn at tage til dem, der have sat Børnene i Verden, men tillige har et Hensyn at tage til, hvorledes disse Børn vokse op som Medlemmer af Samfundet, maa have Ret til at gribe ind. Den Ret, som Staten